

Skattedirektoratet

Saksbehandler
Jon Bolstad

Deres dato
19.10.04

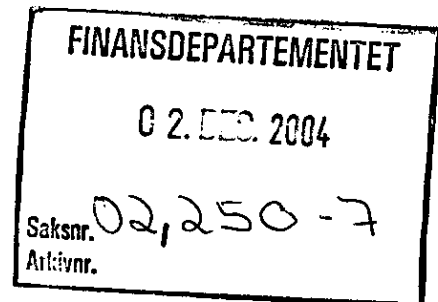
Vår dato
30. november 2004

Telefon

Deres referanse
02/250 jol

Vår referanse
04/05257 FN-NB/TK/jb

Finansdepartementet
Skattelovavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

HØRINGSUTTALELSE - UTKAST TIL NY FORSKRIFT, FSFIN TIL SKATTELOVEN § 8-1 DEL B JORDBRUKSFRADRAG

Det vises til anmodning om høringsuttalelse, datert 19.10.04, vedrørende utkast til ny forskrift til skatteloven § 8-1.

Skattedirektoratet vil innledningsvis uttrykke stor tilfredshet med at det nå utarbeides en forskrift til skatteloven § 8-1 sjette ledd. For forvaltningen av de regler som gjelder for næringsdrivende innenfor jordbruksvirksomhet vedrørende jordbruksfradrag og mellomomsats folketrygdavgift, har det innenfor skatteregimet lenge vært behov for en forskrift som klart definerer hvem som har krav på disse ordningene. At forskrift til merverdiavgiftsloven av 05.10.70 nr. 2 (Nr. 38) har blitt nyttet til dette formålet, har etter hvert fungert lite tilfredsstillende. Det er en klar fordel at det nå blir enklere å gjøre de eventuelle endringer, tilpasninger og justeringer i regelverket som kan være nødvendige for å oppnå en effektiv forvaltning av reglene, og det vil dessuten være større muligheter for relativt raskt å kunne tilpasse regelverket til en jordbruksnæring som er i stadig endring.

Kommentarer til de enkelte bestemmelser:

§ 8-1-11 Definisjoner

Nr. 1 første ledd bokstav d

Direktoratet ser positivt på at avl, oppdrett og oppstalling av hest, under visse vilkår, anses som jordbruksvirksomhet. Dette er en naturlig tilpasning til en utvikling hvor flere og flere jordbrukere starter forskjellige typer av hestehold for å styrke næringsgrunnlaget på bruket.

Postadresse
Postboks 6300, Etterstad
0603 Oslo
skattedirektoratet@skatteetaten.no

Kontoradresse
Fredrik Selmers vei 4
Org. nr: 974761076

Sentralbord
22 07 70 00
Telefaks
22 07 71 08

Nr. 1 annet ledd bokstav d

Når det gjelder hva som kan anses som jordbruksvirksomhet når det i tilknytning til driften enten utføres tjenester for andre med maskiner eller utstyr, eller drives utleie av maskiner og utstyr, registrerer vi at det ikke er foretatt noen endring i forhold til "forskrift 38".

Direktoratet har i et tidligere oversendt forslag til innhold i forskriften, brev av 10.06.04, argumentert for at kravet til "hovedsakelig" egen bruk (som etter ligningspraksis i dag er 80 %) bør reduseres vesentlig, da det forhold at mange jordbrukere baserer sin drift på ekstraintekter fra tjenesteyting for andre med maskiner og utstyr er blitt en normal del av jordbruksvirksomheten som skjer i langt større grad og omfang enn tidligere. Direktoratet er klar over at en senkning av kravet til egen bruk vil kunne få provenymessige konsekvenser. Men vi vil likevel påpeke at det er en ulempe for arbeidet i ytre etat at bestemmelsen i "forskrift 38" blir videreført. Etter nåværende praktisering av denne bestemmelsen skal en bonde som eksempelvis nytter sin skurtresker eller halmpresse mindre enn 80 % på eget bruk, ikke kunne ta bruttoinntekt utover kr 30 000 fra utleie eller leiekjøring med disse maskinene med i jordbruksinntekten. Denne virksomheten skal da behandles som egen næring, og inntekten skal avgiftsbelegges med høy sats i forhold til folketrygden. Da disse utleie- og tjenesteforholdene er meget vanskelig og ressurskrevende å kontrollere, er dette en bestemmelse som legger forholdene til rette for omgåelser.

Et annet forhold i denne forbindelse er hvordan ligningsmyndighetene skal behandle tilfeller hvor det er utført leiekjøring med eksempelvis stor traktor kombinert med rundballepresse. Traktoren er nyttet 90 % og rundballepressa 60 % på eget bruk. Slike tilfeller er ikke upraktiske, og de blir svært vanskelige å behandle både regnskapsmessig og ligningsmessig. I ovennevnte brev tok vi opp spørsmålet og hadde følgende forslag: "Består maskin/utstyr av flere komponenter, er det bare hovedkomponenten (normalt traktoren) som må oppfylle vilkåret til brukstid i egen virksomhet". Da en sådan regel ikke vil ha noen provenymessig virkning av betydning, men vil være vesentlig forenklende, ber vi departementet om på nytt å vurdere å ta inn en setning i forskriften med et slikt innhold.

Direktoratets tidligere forslag til eget punkt for definisjon av "produsent".

I ovennevnte brev argumenterte direktoratet for at forskriften under "definisjoner" bør inneholde en presisjon av nedre grense for omsetning for at lovens "produsentkrav" kan anses oppfylt. Vi registrerer at det ikke er tatt inn noen bestemmelse i forskriften om dette og beklager det. Vi gjengir nedenfor et avsnitt fra ovennevnte brev:

"Det er etter regelverket et krav for å være berettiget til jordbruksfradrag at det drives en form for aktiv produksjon, jf. begrepet "produsenten", i skatteloven § 8-1 (6). Spørsmålet om hvilket omfang en slik produksjon skal ha, blir ofte stilt fra ligningskontorene. Det er ikke fra departementets side eller direktoratets side satt noen nedre grense, men det er i lignings-ABC i forbindelse med bortforpakteres mulighet for jordbruksfradrag formulert at bortforpakteren,

hvis han skal ha krav på eget jordbruksfradrag, selv må stå for "driften av en ikke uvesentlig produksjon". Det betyr at så lenge det ikke er gitt uttrykk for noen tallfestet nedre grense, er det sprikende praksis når det gjelder tolkning av hvor stor en "ikke uvesentlig produksjon" skal være."

Vi er av den oppfatning at behovet for klare retningslinjer for ligningskontorene tilsier at det vil være svært fordelaktig for det ligningstekniske arbeidet at det i forskrift fastsettes en nedre grense for omsetningen i den aktive produksjonen. Dessuten er det viktig å ha en grense som er av en ikke ubetydelig størrelse for å kunne utelukke dem som med dagens regler (kapitalinntekter inngår i grunnlaget) får jordbruksfradrag i store kapitalinntekter bare fordi de holder et mindre antall sauer eller dyrker et begrenst areal med korn for å oppfylle vilkåret "produsent".

Direktoratet har fått mange henvendelser fra ytre etat om behovet for en nedre grense. Det er blant annet vist til at mottagere av fallrettighetserstatninger opprettholder en minimal produksjon av sauekjøtt for å kunne få jordbruksfradrag i erstatningsinntektene.

Direktoratet håper departementet kan bidra til at vi gjennom forskriften eller på annet vis får fastsatt en nedre grense – noe som vil forenkle ligningsarbeidet vesentlig og fjerne den ulike behandling av skattytere som nå skjer.

§ 8-1-13 Inntekter av biobrensel

Direktoratet vil gi uttrykk for at vi ser positivt på at det her ble valgt bare én sjablonsats for beregning av nettoinntekten i biobrenselproduksjonen. Selv om det kan synes betenkelig at dette i en del tilfeller vil gi et "grovmasket" resultat som atskiller seg vesentlig fra de reelle tall, er det på den annen side tatt hensyn til at regelverket skal være enkelt og kunne behandles effektivt.

Vennlig hilsen

for Tone Kaarbø
 seksjonssjef
 seksjon for næringsbeskatning
 avdeling næring

for Jon Bolstad
 Jon Bolstad